

سپاس فروان از مردم هزاره در مورد

امنیت

یکی از نیازی های مهم و اساسی انسان صلح و امنیت می باشد و زمانی که امنیت تامین نباشد، ما نمی توانیم به هیچگونه پیشرفت و انکشاف چشمگیری دست پیدا کنیم و حتی نمی توانیم عبادت خداوند (ج) را به درستی و آرامش کامل انجام دهیم. نبود امنیت، امروز به یکی از مشکلات عمده افغانستان تبدیل شده و مردم را سخت نگران نموده است. تأمین صلح و امنیت، یقیناً از مسوولیت های دولت میباشد؛ ولی مردم هرمنطقه و کشور هم می توانند نقش عمده را در این مورد بازی نمایند. امنیت بدون شک در همه جای کشور ضرورت است؛ اما تأمین امنیت شاهراه عمومی که شب و روز مردم در آن در حرکت هستند از ضرورت بسیار عمده و اساسی میباشد. از جمله شاهراه های بزرگ و عمومی در افغانستان، یکی هم شاهراه هرات - غور - بامیان - کابل میباشد که دهلیز میانی افغانستان به حساب می آید. اگر چه دولت در بازسازی و اعمار آن تاکنون توجه زیادی نکرده و عابرین بسیار به سختی در آن رفت و آمد می کنند؛ ولی من می خواهم به طور خاص از مردم هزاره که در مسیر این شاهراه عمومی قرار دارند تشکر و قدردانی نمایم. زمانی که آدم می خواهد از کابل به غور سفر نماید، در میدان شهر که نزدیک کابل هم است و دولتیاری که بین ولسوالی لعل و مرکز غور قرار دارد سخت به تشویش و نگرانی هست؛ اما دره ها و کوه های بزرگ بامیان و مناطق هزاره جات که هیچ سرباز و نیروی امنیتی در آن موجود نیست، بسیار با امن می باشد و شب روز مسافری در آنجا رفت و آمد دارند و از چیزی نمی ترسند. من به تازگی از این مسیر به غور آمده ام و یک شب و دو روز در این شاهراه منزل زده ام. تنها منطقه که به آرامش و بی خیال سفر کردم، مناطق هزاره نشین بود. این از همکاری و درک بالای مردم هزاره می باشد. این احساس وطن دوستی و صلح دوستی مردم هزاره را نشان می دهد. این همت بزرگ و مسوولیت پذیری ملت بزرگ هزاره می باشد و گرنه مناطق صعب العبور و فراموش شده و کوه ها و دره های بزرگی که در این مسیر موقعیت دارد، صد ها هزار نیروی داخلی و خارجی نمی تواند تا امنیت آن را تأمین نمایند. این مردم می توانند دست به نا امنی بزنند؛ ولی عشقی که نسبت به وطن و مردم خود دارند و درکی که از اوضاع کشور دارند آنها را وادار می سازد که سخت در تأمین امنیت و وطنداران خود تلاش نمایند. این مردم هوشیار و باشعور به صدا و خواست دشمنان افغانستان گوش نمی دهند که سرک خود را خراب کنند و مردم خود را به شهادت برسانند. امیدوارم دیگر مناطق کشور، خصوصاً مردم میدان وردک و غور نیز، اهمیت صلح و امنیت را درک نمایند و برای پیشرفت سرزمین خود، اجازه ندهند تا مخربین و تروریست های پاکستانی وطن را خراب و وطنداران را به شهادت برسانند.

محمد حسن حکیمی

سپاسگزاری ارگان ملی و اجتماعی جوانان و ماهنامه ۲۱ از مردم علم دوست تله.

ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور و ماهنامه ۲۱، از کمک و بخشیدن بیشتر از ۱۰۰ جریب زمین مردم علم دوست و وطن پرست تله، به دانشگاه غور در ساحت پوزلیج تحسین و قدر دانی می نمایند. این کمک ضمن داشتن ارزش بلند معنوی، ارزش چندین میلیون افغانی نیز دارد. باشندگان و بزرگان باهمت قریه تله با درک بلند از اهمیت علم و دانش در آینده غور و مخصوصاً اهمیت آن برای جوانان غور قدم بزرگ و کمک نهایت بزرگی به مردم غور و تحصیلات عالی غور نمودند. ما از تمام مردم غور می خواهیم که به این موسسه تحصیلی که یکی از دست آوردها و افتخارات مردم غور می باشد کمک نمایند تا دانشگاه غور رشد و انکشاف نماید. مردم قریه تله با دادن زمین شان اولین قدم را برداشتند، امیدواریم سایر مردم غور، هرکس به اندازه توان خود، گام های دیگری بردارند و دانشگاه خود را و به عبارت دیگر، فرزندان خود را کمک نمایند. این دانشگاه در حال حاضر مشکلات بسیاری دارد. مشکل جای، مشکل معاش استادان، مشکل لیلیه محصلین و غیره، اما انشاءالله در آینده این مشکلات سرانجام حل خواهد شد و این موسسه تحصیلی در رشد و توسعه غور نقش مهمی به عهده خواهد گرفت.

فعالترین شورا و نهاد در غور:

تلاش در راه خدمت گزرای به مردم و کوشش به خاطر بلند کردن صدای بر حق آنها و همین طور تلاش در راه حفظ و تقویه ارزش های فرهنگی و ملی از وظایف مهم هر شهروند وطن دوست و هر نهاد اجتماعی و فرهنگی می باشد؛ اما شورای شهر جعفران، پیش قدم ترین و فعالترین نهاد مردمی و مدنی در این ولایت است که راستای وظایف خویش با صداقت و طن دوستی گام می دارد. با وجود اینکه تمام اعضای این نهاد، به دلیل تقاضای شغلی، مصروف تجارت و کارهای اقتصادی هستند با آن هم، با درک بلند و احساس وطن دوستی ای که دارند، همیشه در بلند کردن صدای بر حق مردم غور و کمک با نهادهای دینی، علمی و کمک به مردم بیچاره و مستحق، پیش قدم ترین نهاد بوده اند. یکی از ویژگی های این نهاد، وحدت و یک پارچگی اعضای با تدبیر این نهاد می باشد. شورای شهر، بر اساس معتقدات مذهبی و دینی ما از قوم پرستی، منطقه پرستی، سمت گرایی، و منفعت طلبی بسیار به دور می باشد و همیشه برای منافع کلان مردم غور، قدم می گذارند. ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور و ماهنامه ۲۱ از تمام تلاش های این نهاد به خاطر خدمت گزرای به مردم غور تشکر و قدردانی می نماید. با اینکه تجارت و کسب رزق حلال در نزد خداوند جایگاه بلند دارد از خداوند آرزوی نمایم تا در کنار امور تجارتي این بزرگان را در عرصه های اجتماعی و خدمت به مردم محروم غور توفیق بیشتر عطا نماید. ما هر روزه به چشم سر شاهد هستیم که نماینده های شورای شهر کار و بار تجارت خود را کنار می گذارند و به خاطر بر آورده شدن صدای ملت و درخواست حق مردم که به نفع تمام جامعه می باشد در تمام جلسات و تصمیم گیری ها اشتراک می نمایند و مسوولیت ایمانی و وطنی خویش را به خوبی ادا می نمایند. ما یکبار دیگر برای این بزرگان موفقیت بیشتر آرزو می کنیم و خدمات شان را ارج می گذاریم.

مردم غور خواهان استعفای والی شدند

شورای علما، نهادهای مدنی و فرهنگی، مجاهدین، منتقدین و تعدادی از اعضای شورای ولایتی غور خواستار استعفای هرچه عاجل والی غور شدند.

در نشستی که امروز در شورای ولایتی غور برگزار شده بود، ده ها تن از بزرگان و مردم عام غور خواستار استعفای عبدالله هیواد والی غور شدند. مردم هشدار دادند، در صورت عدم استعفای والی، روزشنبه دست به تجمعات گسترده و وسیع خواهند زد. مولوی عصمت الله ندیم رئیس شورای علمای غور، از رئیس شورای ولایتی خواست تا برای والی غور بگوید که هرچه عاجل استعفاء و غور را ترک نماید. آقای ندیم والی غور را به بی کفایتی متهم نمود و گفت از مدتی که عبدالله هیواد والی تعیین شده است وضعیت امنیتی بی نهایت خراب گردیده و والی اختلافاتی بسیاری را بین اقوام مختلف در غور به وجود آورده و تمام مردم از وی ناراض میباشند. مولوی محمد عدیم، یک تن از منتقدین قوم، گفت همه ما فقط میخواستیم والی غور استعفا دهد. هیواد شخصی مناسب به ادره غور نیست. اداره غور کاملاً از هم پاشیده، حاکمیت دولت وجود ندارد. والی غور خودش در بسیاری از قضایا دست دارد.

فخرالدین شهریار رئیس ائتلاف جامعه مدنی غور گفت، جامعه مدنی و جوانان از کار کردهای والی غور ناراض اند. وی نتواسته در غور بازسازی و تأمین امنیت نماید. والی به مشکلات مردم رسیدگی نمی کند و بر خورد وی با مردم نادرست است. مولوی رمضان آخوندزاده رئیس شورای ولایتی غور برای مردم گفت ما از هر حرکت قانون مند مردم حمایت می نمایم. وی گفت خراب بودن وضعیت امنیتی، ضعف اداره، موجودیت مشکلات در ادارات تنها مربوط به والی نیست، در ادارات دیگر نیز مشکلات وجود دارد اما والی مسوولیت دارد تا از تمام وضعیت مدیریت نماید. این در حالی است که جنگ های قومی در بسیاری مناطق غور جریان دارد و طالبان نیز در پسابند و تیوره و برخی مناطق دیگر روز به روز تقویه می شوند. نارضایتی مردم و مدیریت پاشیده دولت محلی اوضاع امنیتی را کاملاً از کنترل خارج نموده و اگر وضعیت تغییر نکند عواقب بسیار خطرناکی در غور قابل پیشبینی خواهد بود.

۲۸ اسد؛ سالروز استرداد و استقلال افغانستان عزیز را؛ برای مردم مسلمان، مبارز،

مجاهدو آزاده ی افغانستان تبریک و تهنیت عرض می کنیم!

اداره ۲۱

امیرالله صالح

مقاومت در غور

ولایت غور یکی دیگر از حوزه‌های بسیار مهم مقاومت به‌شمار می‌رفت. برای اکثر مردم افغانستان غور تصویری است از انزوای طبیعی—بی‌چارگی و فقر یک کتله از مردم نامدار و با تاریخ بلند. با وجود تمامی مشکلات و تنگ‌دستی، این مردم داستان بزرگی از مقاومت را علیه طالبان در تاریخ خویش درج کردند که احمدشاه مسعود با تمام نبوغ نظامی خود به آن تعجب می‌کرد. این مقاومت بزرگ در محور فرمانده محمد ابراهیم ملک‌زاده، مشهور به داکتر ابراهیم می‌چرخید؛ جوانی که هیچ‌گاهی با مسعود حضوری ملاقات و دیدار نداشته، ولی توانسته بود جنوب غور الی ولسوالی پرچمن ولایت فراه را به یک پایگاه ضدطالبان با عمق و حمایت مردم—تبدیل کند.

ملا محمد عمر، رهبر طالبان دو مرتبه با داکتر ابراهیم تلفونی صحبت کرده از او خواسته بود که دست از مقاومت بردارد. ملا عمر به داکتر ابراهیم گفته بود من درک می‌کنم که چرا در شمال و شمالی علیه ما مقاومت است، اما این که در غور چرا علیه ما جنگ است، درک نمی‌کنم.

طالبان فکر می‌کردند که غوری‌ها چیزی را از دست نداده‌اند که به‌خاطر کسب مجدد آن باید بجنگند. اما مقاومت در غور اتکا داشت به درک مردم از فرهنگ، تاریخ و سیاست که طالبان آن‌را در محاسبه نداشتند. غور، بنابر نزدیکی به هلمند و قندهار، از دید استراتژیکی برای پایگاه اصلی و حوزه مهم سربازگیری طالبان دردسرساز شده بود. از این رو ملا عمر برخلاف معمول، تلاش کرد تا با مداخله شخصی این جبهه را خنثا سازد. به استثنای همین و چند مورد دیگر، ملا عمر هیچ‌گاهی به صورت مستقیم با فرماندهان جبهه مقاومت داخل تماس نشده بود.

اما پس از مسعود، من داکتر ابراهیم را در فبروری سال ۲۰۰۲ در هتل کابل که حالا به‌نام «کابل سرینا» عوض شده است، دیدم. او روزها می‌شد که منتظر ملاقات با هم‌سنگران دیروزی خود در کابل بود و کسی تا آن وقت ملاقاتش نکرده بود. احمدشاه مسعود از او به‌عنوان دلیرترین و پاک‌ترین فرمانده مقاومت یاد می‌کرد. من با اعتقاد به قضاوت مسعود، او را دیر در آغوش گرفتم و بعد برایش از ارادتم قصه کردم. نمی‌دانم چه وقت موفق شد به دربار دیگر هم‌سنگران خود برسد، اما من هیچ‌گاهی برایش غیرقابل دسترس نبودم.

غوری‌ها باز هم در تحولات بعدی سیاسی در خط فکری خود محکم ایستادند و به همین خاطر است که دولت آقای کرزی به شیوه‌های نرم از آن‌ها انتقام می‌گیرد. غور هنوز از محروم‌ترین نقاط افغانستان به‌شمار می‌رود که در فهرست هزینه انکشافی در آخر قرار دارد. اما از دید احمدشاه مسعود، غور نمادی بود از مقاومت علیه تجاوز سیاه و پای‌مردی مردمی که با اتکا به غرور تاریخی و هویت برازنده خود با تحمل فقر و تنگ‌دستی حاضر به پذیرش طالبان نبودند. امریکایی‌ها در هماهنگی با مرکز سوق و اداره در پنجشیر مقداری مهمات و سلاح به غوری‌ها پرتاب کردند، اما این پرتاب در شمال غور و در دور و بر چغچران صورت گرفت. در شمال غور که وصل است به ولسوالی کوهستانات ولایت فاریاب نیز، مقاومت وجود داشت، اما فشار اساسی جنگی طالبان بر جنوب غور بود. جبهه شمال غور را احمدخان مرغابی رهبری می‌کرد که زیاده‌داری طالبان نداشتند.

حضور نیروهای داکتر ابراهیم در پرچمن و نفوذ اطلاعاتی او در هلمند برای اسامه بن‌لادن که در دشت‌های هلمند پایگاه داشت و حامیان عربی طالبان و القاعده که به بهانه شکار به آنجا پرواز مستقیم انجام می‌دادند نیز، خطر تلقی می‌شد. در مذاکراتی که امریکایی‌ها در حیات احمدشاه مسعود با جبهه مقاومت داشتند، یکی از خواست‌های‌شان این بود که اگر شود داکتر ابراهیم به کمک استخباراتی امریکا اسامه بن‌لادن را در مسیر فراه—هلمند مورد حمله قرار دهد. این طرح از جانب احمدشاه مسعود به‌خاطر این‌که در محتوا کوچک و اسامه‌محور بود، غیرعملی خوانده شد.

احمد شاه مسعود مثلث پاکستان، طالبان و القاعده را تهدیدی جدی علیه افغانستان می‌دانست و هر زمانی که امریکایی‌ها صرفاً از اسامه به‌عنوان هدف واحد و استراتژیک خود یاد می‌کردند مورد پسند او قرار نمی‌گرفت. از همین رو او هیچ‌گاهی از داکتر ابراهیم نخواسته بود که هدف و رسالت خود را به حد تجسس اسامه بن‌لادن کوچک سازد. سه، چهار بار اسامه بن‌لادن در

گزارشات ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور:

ارگان ملی جوانان جلسات را بخاطر گزارش اشترک محمد حسن حکیمی در کنفرانس توکیو و کابل برای نهاد های جامعه مدنی برگزار نمود روی موضوعات بحث شده در کنفرانس توکیو معلومات داده شد همچنان روی مشکلات موسسه تحصیلات عالی با اشترک رئیس موسسه تحصیلات عالی، شورای ولایتی؛ رئیس معارف؛ رئیس حقوق بشر و نهادهای مدنی برگزار نمود بعد طرح توسط ارگان ملی جوانان و حقوق بشر آمده دوباره به اعضای جلسه شریک ساخته شد و این طرح با عبدالله هیواد والی غور پیشنهاد شد که ازسوی والی غور پذیرفته به جلسه اداری طرح شد، فیصله شد که معاش یک روزه تمام کارمندان دولت به موسسه تحصیلات عالی غور داده شود، کمیسیون به ریاست محترم فضل الحق احسان تعیین تا این کمک ها را جمع آوری نمایند همچنان جلساتی را با مردم بخاطر مشکلات موجود درغور برگزار کردیم.

جلسات نظر خواهی :

ارگان ملی جوانان غور سه جلسه نظر خواهی را با ۶۰ تن از فعالین جامعه مدنی، جوانان، علما، منتقدین، مسولین دولتی و فعالین زن بخاطر نظر خواهی درمورد مشکلات ها و اولویت های عمده برگزار نمود. این جلسات که در دفتر ارگان ملی جوانان و لیسسه سلطان رضیه برگزار شد جلسات ابتدا با تلاوت قران شریف آغاز شد بعد توسط محمد حسن حکیمی رئیس ارگان ملی و جوانان ضمن خوش آمدید به اشترک کننده گان درمورد آجدای جلسه معلومات داد شد اشترک کننده گان هر کدام نظریات خوردا نوشته بعد توسط کار های گروهی با یک دیگر شریک ساختند که توسط نماینده گان گروه ها به جلسات ارایه شد هر سه گروه مشکلات عمده درغور اولیت ها را چنین تعیین کردند:

مشکلات عمده در غور :

نبود حکومت داری خوب .

نبود سرک و بر ق درولایت غور .

عدم امنیت موجودیت مخالفین مسلح دولت و نفوذ دشمن در دستگاهای استخباراتی و امنیتی و معامله مسولین بلند پایه دولت با افراد مسلح غیر مسول .

عدم موجودیت زمینه کار و عدم دسترسی مردم به خدمات .

وجود فساد گسترده و سازمان یافته در دستگاه های حکومتی و غیر حکومتی و آلوده بودن مسولین بلند پایه به فساد.

فقر و بیکاری .

افزایش خشونت علیه زنان و عدم دسترسی آنها به عدالت .

موجودیت و حاکمیت قوماندان های مسلح غیر مسول.

اولویت های عمده در ولایت غور:

تامین امنیت و خلع سلاح گروه های مسلح .

- تطبیق قانون و ایجاد حکومت داری خوب و مبارزه جدی با فساد اداری .

- زمینه کار و تطبیق پروژ های زیر بنایی ؛ چون سرک مرکزی هرات غور و بند برق بالای دریا هریرود.

- مکانیزه شدن زراعت درغور و ایجاد سردخانه ها، چون ۹۰ درصد مردم غور به زراعت و مالداری مشغول اند .

بلند بردن سطح کیفیت معارف و بهبود وضعیت صحت.

پیام تبریکی ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور

ارگان ملی و اجتماعی جوانان افغانستان، دفتر ولایتی غور، فرا رسیدن عید سعید فطر را به تمام روزه داران جهان، به ویژه ملت شریف و صلح دوست ولایت غور تبریک و تهنیت عرض نموده و برای مردم رنج کشیده و محروم این مرز و بوم، سالهای پر از موفقیت، سازندگی و شادمانی آرزو می‌نماید. مردم غور مدت های طولانی می‌شود که انواع بی مهری ها و بی توجهی های حکومت مرکزی را شاهد هستند ولی امروز فهمیده اند که فقط در صورتی می‌توانند حقوق حقه خویش را به دست بیاورند که در راه رشد و ترقی و تامین صلح و امنیت ولایت خویش، خود شان تلاش همه جانبه نموده و جوانان مستعد و دلسوز به جامعه فرهنگی و کدري افغانستان تقدیم نمایند.

مردم بزرگوار غور !

با وجود کم کاری ها و روز گذرانی های مدیران ولایتی، روی هم رفته در این ده سال ما، شاهد پیشرفت ها و تغییر و تحولاتی هم در این ولایت بوده ایم که این مساله انشاءالله برای آینده غور برکاتی هم در پی خواهد داشت. آنچه مهم است این است که همه ما غوری ها به هر طیف فکری و اندیشه ای و سیاسی که قرار داریم باید از استحکام نظام و تامین صلح و ثبات در ولایت مان حمایت نماییم. اگر نا امنی ها زیاد شود تمام دست آوردهای مردم ما از بین خواهد رفت. ما خود مان زندگی خود را به کمک خداوند خواهیم ساخت ؛ اما برای این سازندگی صلح و امنیت از پیش شرط های اساسی می باشد. بیایید همه ما سهم خود را در حق غور باستانی اداء نماییم. بیایید در هر جایی که هستیم برای این سرزمین گامی برداریم و آینده درخشانی برایش بسازیم. یکبار دیگر عید فطر را به کافه ملت صلح دوست غور تبریک می گویم و برای تان آرزوی سربلندی و سلامتی می نمایم .

با احترام

محمد حسن حکیمی

رئیس ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور

پاک سازی یا برگشت بی دست آورد؟

زمانی که درخبر های سایت جام غور گزراشی را خواندم که در آن قوماندانی امنیه غور، از پاک سازی ولسوالی پسابند از طالبان خبر داده بود خیلی خوشحال شدم. اما بعدتر معلوم شد که واقعیت چنین نیست و بازی دان ملت و گمراه کردن اذهان عامه بخش عمده ای از فعالیت ها و حرف های مقامات دولتی شده است. در ولایت غور در وقت ها متأسفانه خلاف واقعیت صحبت نمودن و حقایق را وارونه نشان دادن گویا جزء افتخارات مسولین قرار گرفته است. برای حل مشکلات مردم به جای اینکه علاج و چاره ای مؤثر در نظر گرفته شود، همیشه نویدها و وعده های سرخرمنی داده می شود و از دست آوردهای خیالی و غیر واقعی به مردم دلخوشی داده می شود. این گرگ آمد گرگ آمد های مقامات سبب شده است که مردم بعد از اطلاع یافتن از حقیقت حوادث، اعتماد شان را نسبت به دولت و دولتی ها از دست بدهند. اعتماد مردم نسبت به دولت بسیار مهم است و امروز چیزی بنام اعتماد بین دولت و مردم شاید بتوان گفت که باقی نمانده است. یکی از این پیام های خوش اما غیر واقعی به مردم از سوی قوماندانی امنیه غور، پاک سازی پسابند از وجود طالبان می باشد. شاید بیشتر هموطنان عزیز ما، در جریان باشند که کمیّت بزرگی از نیروهای امنیتی پولیس، اردوی ملی، امنیت ملی و آیساف، تحت رهبری قوماندان امنیه غور به خاطر تصفیة ولسوالی پسابند از وجود طالبان، به این ولسوالی رفتند که بدبختانه بعد از مدت چند روز و از دست دادن یک چرخ بال آیساف و تلف شدن و صدمه دیدن چند تن از جوانان پولیس و اردوی ملی بدون کدام دست آورد و فعالیت چشمگیر، پسابند را ترک نمودند و به جفجران آمدند. هم اکنون به گفته مردم محل، ۷۰ درصد خاک ولسوالی پسابند به دست طالبان است. برگشت بی نتیجه نیروهای امنیتی غور به مرکز، طالبان را جرأت بیشتر می دهد و مردم را باز هم نا امید می سازد. جای تأسف است که رهبری قوماندانی امنیه غور همیشه به رسانه ها، خلاف واقعیت ها حرف می زند صحبت ها با واقعیت ها همخوانی ندارد و با افتخار گفته می شود که پسابند از وجود طالبان پاک سازی شده و ۲۰ نفر طالب کشته شده است. با شنیدن این خبر ها از طریق رادیو ها مردم منطقه باز هم به علمکرد دولت بی باور تر می شوند. بهتر خواهد بود اگر مقامات حکومتی حقایق را چنانکه هست به مردم برسانند یا حد اقل طوری صحبت نمایند که غیر واقعی بودن آن باعث نا امید

بیشتر مردم نگرده...

حکیمی در جاپان

نبی ساقی

محمد حسن حکیمی که با محمد صادق یوسفی رییس نهاد اندیشه و بانو سوسن یزدانی رییس (طلوع زنان) از سوی نهادهای جامعه مدنی غور طی یک انتخابات، در نشست عمومی جامعه مدنی در کابل به خاطر انتخاب نمایندگان جامعه مدنی افغانستان در کنفرانس تیوکیو از سوی نهاد های جامعه مدنی غور اشتراک نمود. حکیمی در این نشست در انتخاباتی که در سطح ۳۳ ولایت برگزار شده بود توانست که از جمله ۱۸ نماینده ای باشد که بیشترین آرا را در سطح ۳۳ ولایت از آن خود نماید. حکیمی در این نشست برای اولین بار از حوزه جنوب غرب یعنی ولایت های هرات، غور، نیمروز، بادغیس و فراه به عنوان نماینده انتخاب شد. حکیمی در هنگامی که در کابل منتظر سفر بود، ضمن اشتراک در تمام کنفرانس ها و ورکشاپ های جامعه مدنی افغانستان، در کنفرانس کشورهای اسلامی برای آینده صلح آمیز افغانستان، که در آن ۱۵۰ تن از علمای برجسته و نمایندگان ویژه جامعه مدنی از تمام کشورهای اسلامی دعوت شده بودند شرکت نمود. وی در کابل همچنان با مارشال محمد قسیم فهیم معاون اول ریاست جمهوری، روی موضوع بی توجهی دولت در بازسازی غور، و ضعف اداره محلی گفتگو داشت. او همچنان با داکتر عبیدالله عبید، وزیر تحصیلات عالی به خاطر مشکلات موسسه تحصیلات عالی غور و با محمد اسماعیل وزیر انرژی، آب، روی مشکل نبود برق و اعمار بند برق پوزلیچ دیدار داشت. حکیمی با وزیر ترانسپورت و هوا نوردی ملکی همراه با نمایندگان مردم غور در شورای ملی دیدار داشت. او با خانم سیماجوینده وکیل پارلمان با وزیر معادن و صنایع در مورد نبود نمایندگی این وزارت در غور و توجه روی سروی معادن نیز ملاقات داشت. علاوه بر این حکیمی با وزیر اقتصاد در مورد تشویق دونه ها و نهاد بین المللی صحبت داشت و مسأله نیمه کاره ماندن چندین پروژه را در غور و فرار قرار داد کنندگان به بحث گرفت. او همین طور با وزیر حج و اوقاف روی مشکلات حجاج غور صحبت های داشت و با معین ارشد امنیتی وزارت داخله به خاطر مشکلات امنیتی غور نیز ملاقات داشت. حکیمی با وزیر مهاجرین در مورد مسایل و مشکلات مهاجرین غور گفتگو کرد همراه وزیر مالیه، روی بی توجهی دولت به غور و ندادن بودجه از سوی این وزارت به پروژه های زیر بنایی در غور جلسه داشت. همچنان حکیمی با معین وزارت خارجه، معین نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ در مورد مسایل قابل بحث از جمله مشکلات رسانه ها و فشار دولت با لای رسانه های خصوصی و برخورد های خلاف قانون مسولین دولت با خبرنگاران، صحبت نمود. همچنان با نادر نادی روی مسایل انتخابات و موجودیت فیفا در انتخابات بعدی در غور و با صدیق الله توحیدی مسول دیدبان رسانه ها از بابت مشکلات رسانه ها و خبرنگاران صحبت داشت. در این سفر با برخی از نهاد های بین المللی و اکثریت مطبوعات داخلی روی مشکلات غور مصاحبه می کرد و آنها را تشویق می نمود تا به غور بیایند. در سفر جاپان، ضمن اشتراک فعال در کنفرانس تیوکیو، همراه با نماینده های دیگر جامعه مدنی افغانستان، در تمام برنامه ها اشتراک داشت و به طور جداگانه با وزیر خارجه جاپان روی همکاری های کشوری جاپان در بازسازی غور و قدر دانی از آنها، ملاقات داشت و از آنها خواست که در بازسازی غور سهم فعال بگیرند و پروژه های زیر بنایی بیشتری را در غور حمایت نمایند. حکیمی با نماینده کشوری لیتوانیا که در این کنفرانس از لیتوانیا نمایندگی میکرد نیز به خاطر موجودیت تیم بازسازی لیتوانیا در غور و کمک های آنها از وی خواسته شد، ضمن سهم گرفتن فعال لیتوانیا در غور، دیگر کشور ها و دونه های بین المللی را تشویق در بازسازی غور سهم بگیرند. همچنان با وزیر خارجه امریکا، روی مشکلات ولایاتی که تا هنوز جامعه بین المللی در آن توجه لازم نداشته و انکشاف کمتر یافته اند صحبت داشتند و در مورد اعمار سرک مرکزی افغانستان و بند برق پوزلیچ به طور مشخص پیشنهاد داده شد. در این کنفرانس همراه با داکتر عاشور رئیس مرکز رسانه ها روی مشکلات رسانه ها و خبرنگاران در غور صحبت شد و در تمام این ملاقات ها تمام آنها در کابل و تیوکیو وعده همکاری دادند که امید داریم در آینده تحقق یابد.

0799301212

۰۷۹۸۲۲۰۱۲۲ /

تیراژ: ۲۰۰۰ شماره

آدرس: دفتر ارگان ملی واجتماعی جوانان غور - دفتر ماهنامه ۲۱

صاحب امتیاز: ارگان ملی واجتماعی جوانان غور

مدیر مسؤل: نبی ساقی

سر دبیر: محمد حسن حکیمی

خبرنگار: تیمور شاه احمدی

دیزاین: خان محمد سیلاب

گروه نویسندگان: سید علی مشفق، دین محمد شکیب، معصومه انوری،

سودابه پهلوی و محمد حسین نبی زاده

آدرس الکترونیکی: n.saqee@gmail.com